

- zasądzenie na jego rzecz odszkodowania z tytułu szkody majątkowej oraz zadośćuczynienia z tytułu krzywdy poniesionych w następstwie naruszenia prawa;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: Naruszenie przepisów regulaminu pracy urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracy”) dotyczących postępowania dyscyplinarnego
 - Skarżący podnosi, że jego przeniesienie na niższy stopień ze stanowiska dyrektora wydziału na stanowisko administratora pozbawionego perspektyw rozwoju kariery nie stanowi uzasadnionego przeniesienia z urzędu, a dyscyplinarne przeniesienie na niższy stopień, które w braku innej podstawy prawnej wymaga przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego. Pozwany naruszył także przepisy art. 86 regulaminu pracy i załącznika IX do wspomnianego regulaminu.
2. Zarzut drugi: Bezprawność przeniesienia i nadużycie władzy
 - Skarżący podnosi, że warunki zwykłego przeniesienia z urzędu nie zostały spełnione. W istocie jego przeniesienia z urzędu/przeniesienia na niższy stopień nie dokonano w interesie służby, poszczególne (zmieniające się) względy podawane na uzasadnienie tej decyzji wskazują na nadużycie władzy, a wymagana przy zwykłym przeniesieniu z urzędu zasada równowagi także nie została dochowana.
3. Zarzut trzeci: Naruszenie zakazu arbitralności i naruszenie zakazu dyskryminacji ze względu na płeć
 - Skarżący uważa, że jego przeniesienie z urzędu/przeniesienie na niższy stopień w celu zwiększenia udziału kobiet w wyższych kadrach kierowniczych stanowi bezpośrednią dyskryminację ze względu na płeć.
4. Zarzut czwarty: Naruszenie zasady proporcjonalności
 - Skarżący podnosi, że jego przeniesienie dyscyplinarne stanowi dysproporcjonalny środek w ramach wewnętrznej reorganizacji EUIPO.
5. Zarzut piąty: Naruszenie prawa do dobrej administracji i naruszenie obowiązku dochowania staranności – Naruszenie integralności fizycznej i psychicznej skarżącego – Mobbing
 - W ramach zarzutu piątego skarżący podnosi, że jego „brutalne” przeniesienie na niższy stopień stanowi naruszenie jego integralności fizycznej i psychicznej i nie jest zgodne z minimalnymi standardami, jakich wymaga dobra administracja.

W wyniku działania i zaniechania EUIPO skarżący poniósł szkodę majątkową oraz doznał krzywdy.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2017 r. – EKETA/Komisja

(Sprawa T-177/17)

(2017/C 151/53)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Saloniki, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci V. Christianos i S. Paliou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że wystosowane przez Komisję Europejską do EKETA żądanie zwrotu kwoty 211 185,95 EUR odpowiadającej pomocy finansowej otrzymanej przez nią na projekt ASK-IT, które to żądanie figuruje w nocie debetowej nr 3241615292/29 listopada 2016 r., jest bezzasadne w odniesieniu do kwoty 143 910,77 EUR;
- stwierdzenie, że kwota 143 910,77 EUR stanowi koszty kwalifikowalne oraz że EKETA nie jest zobowiązana zwrócić tej kwoty Komisji Europejskiej, i
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

1. W niniejszej skardze Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (zwane dalej „EKETA”) kwestionuje żądanie wystosowane przez Komisję w drodze noty debetowej nr 3241615292/29 listopada 2016 r. w związku z wykonaniem projektu ASK-IT. Za pomocą tej noty debetowej Komisja zażądała, by EKETA zwróciła część pomocy finansowej otrzymanej na projekt ASK-IT, w wysokości 211 185,95 EUR. Sporna wierzytelność została ustalona w wyniku kontroli na miejscu przeprowadzonej przez Komisję Europejską w pomieszczeniach strony skarżącej.
2. W tym kontekście strona skarżąca wnosi do Sądu na podstawie art. 272 TFUE o stwierdzenie, że część wyżej wymienionej kwoty, o której mowa w nocie debetowej, wynosząca 143 910,77 EUR stanowi koszty kwalifikowalne oraz że EKETA nie jest zobowiązana zwrócić owej kwoty Komisji.
3. EKETA utrzymuje, że wyżej wymieniona kwota 143 910,77 EUR składa się z kwalifikowalnych kosztów personelu, kosztów podwykonawstwa i kosztów pośrednich, które Komisja błędnie odrzuciła jako koszty niekwalifikowalne. Dopuszczalność kosztów strony skarżącej znajduje potwierdzenie w informacjach, które przekazała ona Komisji Europejskiej podczas kontroli na miejscu i w późniejszej korespondencji oraz które przedkłada ona także Sądowi.

Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2017 r. – Menta y Limón Decoración/EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Przedstawienie mężczyzny w stroju regionalnym)

(Sprawa T-183/17)

(2017/C 151/54)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Menta y Limón Decoración, SL (Argame, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Estella Garbayo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Santa Cruz de La Palma, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie mężczyzny w stroju regionalnym) – unijny znak towarowy nr 10 822 013

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 stycznia 2017 r. w sprawie R 510/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;